

ומתעורר באורה רוח בכל אוטם צבאות, ונשאר אותו מקום במקומו. והוא מוקם נקרא פא הרצים. אוטם השלווחים רצים להשלים דינים ופרענויות בכל אדריכי העולם.

בשעורה תפלה, נשאת כל המאורות הלו והפחותה, וקשרים ונכללים כלם באחד, עד שנקשר רום ברוית והם אחד. ונכנסים לתוך אותו עמוד להכפל ברום של היכל הריבוע. אשרי חלקו של מי שירד עסוד רבונו ומרים הדלו במקום שאדריך.

ובא וראה, הפל אריך זה לזה וזה ליה להשלים זה עם זה ולהאריך זה בזיה, עד שעולה הפל למקום שאדריך שלמות. מלמטה בהתחלה, ואמר כן מלמעלה, ואנו השלמות היא בכל האדריכים ונשלם הפל כראוי. מי שיודע הטודות הלו וועשה שלמות, זהו שמתפרק ברבונו ומבטיל כל הנורות הקשות, והוא מעטר את רבונו ומושך ברוכות על העולם. וזהו אדם שנ Kra צדיק עמוד העולם, וחפהתו לא חוררת ריקם, וחלקו בעולם הבא, והוא רוח ביחסון בני האמונה.

בא ראה, כל ההיכרות הלו וכל המיות הלו וכל האבות הלו וכל האורות הלו וכל הרוחות הלו עריכים זה לזה, כדי להשפטם מלמטה ולהשלם האדריכים מלמעלה. ההיכרות אמר כן מלמעלה. הלו הם מתפרקים זה בזה.

וכלים כמו הגנים שלמעלה נשלחו דבוקים זה עם זה. כל מה שבתוכם הם באוטם מראה שבראה בפרט בשמה גלגול העין ונראה אותו זהר נוצץ. והוא מה שלא נראה באוטו גלגול, הוא אותו רוח ששולחת על הפל.

בההוא רוח באן חילין ואשתאר בההוא דוכתא באתריה. ובהוא דוכתא אקרי תא הרצים. אנון שליחין מרחת לאלמא דינין ופרענין בכל סטרי עלמא.

בד סלקא אלותא גטיל כל הגני נהordin ומשרין וקשר קשרין וاتفاقיו כלחו בחדא. עד דאתקשר רוחה ברוחה ואנון חד. רעallow גו בהוא עמודא לאתכללא ברוחה דהיכלא רביעה. זפאה חולקה מאן דיע רזא דמאריה וארים דגליה באתר דאצטראיך. ותא חזי כלא אצטראיך דא לדא ודא לדא לאשלמא דא עם דא ולאנחרא דא בדא עד דסליק כלא לאתר דאצטראיך שלימנו. מטה באקדמיתא ומלייעלא לבתר. וכדין איהו שלימנו בכל סטリン ואשתלים כלא בדקא יאות. מאן דיע רזין אלין ועביד שלימנו. דא איהו מתקבק במאריה ובטייל כל גורין קשין. ואיהו עטר למאריה ומשיך ברכאנ על עולם. ודא איהו בר נש דאקרי צדייקא עמודא דעתמא ואלותה לא אהדר ריקניא וחולקה בעלם דאותי, ואיהו בחושבן בני מהימנותא.

הא חזי, כל הגני היכlein וכל הגני חיותה וכל הגני תhilin וכל הגני נהordin וכל הגני רוחין כלחו אצטראיך דא לדא. בגין לאשתלמא מפתחה. ולאשלמא לבתר מליעלא. אלין היכlein אנון מתקבקין דא בדא.

ובלהו בגונין דלעילא (נ"א דעת) מתקבקין דא עם דא. כל מה די בגוויהו אנון בההוא חייז דמתחזיא (צ' א, סב) בסתימו כד מתגלגלא עינה ואתחזוי בהוא זהרא נצין. ובהוא מה דלא אתחז (ביה) בההוא גלגול. איהו ההוא רוחה דשלטה על כלא. ובгинן כן